De perceptie van patiënten met chronische pijn over hun ziekte, behandeling, en relatie met zorgverleners, een kwalitatieve studie.

Haio: Putteman Edward , KUL
Promotor: Goderis Geert , KUL
Praktijkopleider: ALBERS Filip , VANDEPITTE Patricia , WINNE Linsey

Context: Chronische niet-kankergerelateerde pijn is een frequent voorkomend probleem. Studies geven aan dat de prevalentie in Europa zou oplopen tot 19% bij volwassenen en dat 33-50% van de consultaties bij de huisarts gaan over chronische pijn. De aanpak van pijn is veelal medicamenteus en gebaseerd op de WHO-pijnladder. Het gebruik van de pijnladder bij chronische niet-kankergelateerde pijn is een courante praktijk, maar wordt in de literatuur als ongeschikt beschreven. Deze observationele studie tracht een beter inzicht te verschaffen in de perceptie van patiënten met chronische pijn over hun ziektetoestand, behandeling en relatie met de zorgverleners.

Onderzoeksvraag: Wat is de perceptie van patiënten met chronische pijn over hun ziekte, behandeling, en relatie met zorgverleners?

Methode: Deze studie betreft een observationele kwalitatieve studie waarbij gebruik gemaakt werd van een semigestructureerd interview. Hierbij werden vijftien deelnemers (n=15) geselecteerd aan de hand van doelgerichte sampling in twee huisartsenpraktijken.

Resultaten: Negatieve emoties zoals frustraties, vervelend/ambetant/lastig, schaamte werden gelinkt aan chronische pijn. Invloed op dagdagelijks leven en slaapkwaliteit waren terugkomende thema's. Accepteren van pijn was daarentegen een ander terugkomend thema. In tegenstelling tot fysiotherapie en medicamenteuze therapie die uitgebreid werden aangehaald, kwam psychologische ondersteuning slechts beperkt aan bod. Met betrekking tot de relatie met zorgverleners, was het merendeel van de deelnemers tevreden, met persoonlijke aanpak en vertrouwen als belangrijke positieve punten. Als verbeterpunt werd tijdens de interviews gesproken over tijdsgebrek of tijdsdruk in de contacten met de zorgverleners.

Conclusie: Patiënten met chronisch niet-kankergerelateerde pijn ervaren een grote impact op hun dagelijks leven. De behandeling van chronische pijn bij de deelnemers was veelal medicamenteus met aanvullende therapieën zoals bv. kinesitherapie. Er was daarbij slechts een beperkte plaats voor cognitieve therapie. Met een meer patiëntgerichte communicatie en met aandacht voor het biopsychosociaal model kan de pijnperceptie nochtans verbeteren. Besluit: Deze studie bevestigt enkele nadelen van de huidige aanpak van chronische niet-kankergerelateerde pijn. Bovendien bevestigt deze studie het gebrek aan toegankelijkheid en acceptatie van cognitieve therapieën bij chronische pijn. Patiëntgerichte communicatie vormt een essentieel onderdeel van de behandeling van chronische pijn. Er moet gestreefd worden naar een behandeling waarbij het biopsychosociaal model de basis vormt.